

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

3 ΜΑΪΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 18

ΟΙ ΔΥΟ ΠΟΛΥΠΟΔΕΣ

Β'. Χιλιασμός.

Ἄλλοι πολέπουσ προσπαθῶν καὶ αὐτοὺς νὰ ἐπεκταίη τοὺς πλοκάμους του εἰς τὸ σῶμα τῆς ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, εἶνε ὁ Χιλιασμός. Τῶν παρ' ἡμῖν εὐαρίθμων χιλιαστῶν ὁ μὲν ἡγέτης Maurice Green ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις· μικρὰ τις ὀργάνωσις χιλιαστικῆ ὑπάρχει ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἀπόστολοι διάφοροι περιφέρονται ἀνά τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ ἐμπορεῖα τῶν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μεταπεφρασμένων χιλιαστικῶν βιβλίων ἐπὶ προπαγανδισμῷ καὶ προσηλυτισμῷ διαφόρων ἀφελῶν.

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν ἐν Ἀθήναις χιλιαστῶν γίνονται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἡγέτου των (Μυτιλήνης 65), κατ' αὐτὰς δὲ γίνονται διδασκαλίαι, μετὰληψις, ἔρσνοι καὶ διανομὴ βοηθημάτων. Περὶ φθίνοντα τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ἐν τῇ κατοικίᾳ ταύτῃ τοῦ ἀρχιχιλιαστοῦ εἶχε συγκροτηθῆ συνδιάσκεψις τῶν χιλιαστῶν τῶν κυριωτέρων κέντρων τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν μετὰ ἀκρόασιν τῶν πληροφοριῶν ἐκάστου περὶ τῆς δράσεως τῶν ἐκασταχοῦ ὀργανώσεων των ἐμελετήθη καὶ ὁ τρόπος τῆς περαιτέρω διεξαγωγῆς τῆς χιλιαστικῆς προπαγάνδας διὰ τῆς μετὰ μείζονος φανατισμοῦ διαδόσεως ὅσον ἔνεστι πλειόνων χιλιαστικῶν βιβλίων εἰς τὸν ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν λαόν.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ δὲ τοῦ Πειραιῶς ὑπάρχει ὀργάνωσις χιλιαστῶν περιλαμβάνουσα περὶ τὰ 50 μέλη, ὧν τὸ 1)3 γυναῖκες, καὶ ἀποσκοποῦσα εἰς τὸν προσηλυτισμὸν τῶν ὀρθοδόξων διὰ μεθοδικῆς διδασκαλίας ἀναπτυσσομένης ὑπὸ πρακτικῶν εἰσχωρούντων εἰς αὐτὰς τὰς οἰκίας, ἐνθα καὶ γίνονται οἰκογενειακαὶ συγκεντρώσεις, τῶν ὁποίων μετέχουσι κυρίως γυναῖκες, ἀνήλικοι καὶ ἄλλα ἄτομα τελείως ἀγράμματα. Πρὸς τοὺς οὕτω συγκεντρουμένους οἱ προπαγανδισταὶ διανέμουσι βιβλία χιλιαστικά, ὑπὸσχονται δὲ καὶ χρηματικὰς ἐνισχύσεις καὶ εἴ τι ἄλλο βοήθημα. Τὰ μέλη τῆς αἰρέσεως συνέρχονται τρεῖς τῆς ἑβδομάδος εἰς αἶθουσαν (ὁδὸς Νικήτα 20) χρησιμοποιουμένην ὡς ἀναγνωστήριον, ἀπὸ ἑδρας δ' ὁ ἡγέ-

της τῶν ἐν Πειραιεῖ χιλιαστῶν Μαρίνος, τέως κελουστῆς τοῦ π. ναυτικοῦ καὶ ἤδη μηχανικὸς τῶν φάρων, ἀναπτύσσει τὴν χιλιαστικὴν διδασκαλίαν. Πλὴν τούτου, ἄλλα δρῶντα πρόσωπα τοῦ ἐν Πειραιεῖ χιλιασμοῦ εἶνε ὁ κἀκαρεπώλης Δέδες (Ἀκτὴ Μιαούλη παρὰ τὸν σταθμὸν ΣΠΑΠ), ὁ ὑποδηματοποιὸς Ἀμπατζῆς (Τουρκολίμανον) καὶ εἰς Ματζιγιώτης (Ἀλκιβιάδου καὶ Τσαμαδοῦ), θέσιν μὲν ἐπέχοντες «προσβυτέρων» τῶν χιλιαστῶν, τὰς ὁδηγίας δὲ λαμβάνοντες ἐκ Νέας Ὑόρκης, ὁπόθεν καὶ ἀποστέλλεται πρὸς αὐτοὺς ὀλόκληρος ἡ πλουσία χιλιαστικὴ φιλολογία. Ἐν τούτοις προέχουσαν θέσιν ἐν τῇ ὀργανώσει ταύτῃ κατέχουσι καὶ ὁ ξυλέμπορος Ὁρφεὺς Ναϊδης (ὁδ. Σωκράτους) καὶ οἱ ἐσιτάτορες Βασιλᾶς καὶ Χαρ. Κοντομηρᾶς (ὁδ. Γεωργίου καὶ Ὑψηλάντου).

Αὐτοὶ εἶνε καὶ κατὰ τούτους τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἐκτεθείσας μεθόδους πειρῶνται νὰ ἀπλωθῶσιν εἰς ἄγρην προσηλύτων οἱ δύο πολὺποδες : τῆς Οὐνίας καὶ τοῦ Χιλιασμοῦ. Ὁ ἐφημεριακὸς κληρὸς ἀνάγκη νὰ διαφωτίξη τὸ εἰς τὴν μέριμνάν του ἐμπειστημένον ὀρθόδοξον ποίμνιον περὶ τῶν ξενοδόξων τούτων καὶ ξενοτρόπων παρασίτων, ἀναπτύσσων κυρίως τὰς δολίας καὶ ὑπούλους μεθόδους των, δι' ὧν προσπαθοῦν νὰ ἀποπλανήσουσ τὸν ἀπλοϊκώτερον καὶ πενέστερον κόσμον. Διότι οὐδὲν τελεσφορώτερον τῆς ἄρσεως τῆς ἀλωπεκῆς ἀπὸ τῶν ἐποκριτῶν τούτων, καὶ οὐδὲν ἀποκρουστικώτερον τῶν ἀνάνδρων καὶ μικρῶν καὶ εὐτελῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦσιν ὑπὸ τὸ ἑλληνικὸν ῥάσον ἢ τὴν ψευδευσέβειαν διὰ νὰ ποιήσωσι προσηλύτους.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ἹΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ Ἡ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΥΤΗΣ

Ἄλλ' ἐν τῇ προκειμένῳ, ἐν τῇ καλπάζοντι ἠθικοθρησκευτικῇ γενικῇ ἐκφυλισμῷ τῆς χώρας, τηροῦσι καὶ τὸν κανόνα τοῦτον αἱ πολιτικαὶ αὐτῆς ἀρχαὶ καὶ κυβερνήσεις, λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν ἔστω καὶ μόνας

τὰς κραυγὰς τῆς ὀδύνης, ὅσας καθημερινῶς σχεδὸν ἀξιοχρέως ἐκπέμπουσι τὰ ἠθικοθρησκευτικὰ ὄργανα τοῦ παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικοῦ τύπου περὶ τοῦ δλέθρου ὄν ἀσχοῦσιν ἐπὶ τῆς νεολαίας, τῆς ἀγνότητος καὶ χρησιμότητος τῶν ἠθῶν αὐτῆς παρ' ἡμῖν μετὰ τόσης ἀδείας καὶ ἀκολασίας λειτουργοῦντες κινηματογράφοι ἢ θεατρῶναι ἢ φυλλαδογράφοι καὶ ρυπαρογράφοι ἢ καὶ αὐτοὶ οἱ χρονογράφοι τοῦ ἡμερησίου τύπου, εἰ λόγῳ μὲν ἠθογράφοι, πράγματι δὲ πορνογράφοι ἢ γυμνογράφοι, ἢ μήπως καμμύουσι τὸς ὀφθαλμοὺς καὶ βύουσι τὰ ὦτα καὶ βλέποντες μὲν οὐ βλέπουσιν, ἀκούοντες δὲ οὐκ ἀκούουσιν, ἵνα φαίνωνται ὡς πιστοὶ καὶ εὐάρεστοι φύλακες τῶν πολλῶν καὶ πολυωνύμων ἐλευθεριῶν, τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τῶν πεποιθήσεων, τοῦ τύπου καὶ τῶν διαφημίσεων, ἐνῶ οἱ αὐτοὶ εἰς τὰς αὐτὰς ἐλευθερίας εὐλόγως ἀρνοῦνται ἀπόλυτον καὶ ἀναλλοίωτον ὑποχρεωτικὸν κύρος, καὶ οὔτε θεωρεῖα λογίζονται αὐτὰς ὡς ἀθίκτους, οὔτε ἐν τῇ πράξει χειρίζονται ὡς ἀπεριορίστους καὶ ἀναπαλλοτριώτους, ἀλλ' ὡς ὑποκειμένους εἰς ὅρους καὶ περιορισμοὺς κατὰ τὰς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ καλλοῦ; Μόνον φαίνονται περιορίζοντες οἱ ἡμέτεροι κυβερνηταὶ τὸ κοινὸν καλὸν εἰς τὰ ἐξωτερικά, οὐχὶ δὲ συμπεριλαμβάνοντες ὑπ' αὐτὸ καὶ τὴν κοινὴν ἠθικὴν εὐεξίαν, καὶ τὴν καθόλου ἠθικὴν εὐρωστίαν τοῦ λαοῦ. Ἄλλω; μένει ἀνεξήγητος ἡ ἀπέναντι τῶν ἐνταῦθα ὀπαδῶν καὶ θιασωτῶν τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος τῆς Ρωσίας διφορούμενη πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος. Ὡς γνωστὸν ὁ μπολσεβικισμὸς τῆς Μόσχας ἔχει δύο ὄψεις, μίαν μὲν κοινωνικὴν, ὡς κομμουνισμὸς καὶ ὡς ἐπίσημος καὶ ἰσχυρὸς συνεπίκουρος τῆς Γ'. Διεθνoῦς ἐν τῷ ἀγῶνι κατὰ τῆς ἀστικῆς κοινωνίας, ἐτέραν δὲ ἠθικοθρησκευτικὴν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἐβραϊκοῦ μίσους κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ, ὡς χριστιανομάχος, ὡς κεκηρυγμένος πολέμιος τῆς κατὰ Χριστὸν καθιερωμένης ἠθικοθρησκευτικῆς τάξεως. Πρὸς τὰς δύο ταύτας ὄψεις τοῦ μπολσεβικισμοῦ τῆς Μόσχας ἔχει διφορούμενως ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀποκρούουσα μὲν σθεναρῶς τὸν κομμουνισμὸν καὶ πάσῃ δυνάμει κατ' αὐτοῦ διατεθειμένη, ὡς οὐδετέρα δὲ ἐὰν μὴ καὶ συνευδοκοῦσα εἰς τὴν ὑπόσκαψιν τῶν βάσεων τοῦ κρατοῦντος ἠθικοθρησκευτικοῦ καθεστῶτος.

Εὐνόητον ὅτι ὀμιλοῦντες ἐνταῦθα περὶ τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς δὲν ἐννοοῦμεν τὰς ἀτομικὰς ἀντιλήψεις καὶ πεποιθήσεις τοῦ καὶ τοῦ ἑλλήνος πολιτικοῦ ἀνδρός, ἐφ' ὅσον ἐμφανίζεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἰδιώτης. Πρὸς διετίαν, ὡς ἐνθυμοῦμαι, ἐγένετο πολλὸς λόγος ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ δημοσιογραφίᾳ, ἐὰν δὲ δὲν ἀπατώμαι, καὶ ἐν τῇ Βουλῇ, περὶ τινος ἐκ Ρουμανίας τότε ζηλωτοῦ καὶ οἰκονομολογίου τῶν ἀρχῶν τοῦ Μάρξ καὶ τοῦ Λένιν, ὡς προβάλλοντος μὲν καὶ δημοσίᾳ μάλιστα ἐν μέσασιν Ἀθηναίων εἰς βία, ἔστω καὶ λόγῳ μόνον ἐπιθέσεις κατὰ τῆς κρατούσης ἀστικῆς τάξεως, ὡς τυγχόντος δὲ ἐξιδιασμένων τιμῶν παρά τινος τῶν μέγα

ἔνομα ἐχόντων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας.

Ὁ ἐν λόγῳ πολιτευόμενος, ὡς ἰδιώτης καὶ ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν ὑπάρχων, ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἔχη τὴν ἰδίαν γνώμην περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων καὶ ἐν τοιοῦτῳ πνεύματι ἐπειράθη νὰ ἀπολογηθῆ πρὸς τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀντιπάλων. Ἡ ἀπολογία αὕτη δὲν θὰ ἦτο εὐλογος ἐὰν ἦτο ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμενης οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ εἰς ἄλλους τὰ ἴδια φρονήματα. Τί δὲ εἶπε τὸ νῦν ἐπισήμως καὶ διὰ τῆς κυβερνητικῆς ὁδοῦ συντελεσθέν; Ἀπέναντι τῶν ὀρημέραι τολμηρότερον καὶ διαιότερον ἐργαζομένων παρ' ἡμῖν ὅπως προσδέσῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἄρμα τοῦ ἐν Μόσχᾳ ὀργιάζοντος μπολσεβικισμοῦ βεβαίως ὑπῆρξεν ἀξιεπαινος ἡ κυβερνητικὴ πρόνοια ὀπλοισθῆ καὶ δι' ἰδιαιτέρας ποινικῆς νομοθεσίας πρὸς τὴν δέουσαν ἀμυναν κατὰ τῶν παντοίων τεχνασμάτων καὶ ἐνεργημάτων τῶν ἐκάστοτε καὶ ἐκασταχοῦ ἀφηνιαζόντων κομμουνιστῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἔχει τι τὸ ὑπόπτον ὅτι ἡ πρόνοια ἡ κυβερνητικὴ μόνον ὑπὸ τὴν μίαν ὄψιν ζητεῖ νὰ χαλιναγωγῆσθ τὸς ἀφηνιάντας κομμουνιστάς, ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ὄψιν τοῦ στόχου αὐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὸ τὴν ἄλλην οὐχ ἦτοον σοβαρὰν ὄψιν τοῦ στόχου αὐτῶν, τὴν ἀνατροπὴν τοῦ χριστιανικοῦ ἠθικοθρησκευτικοῦ καθεστῶτος. Ὡς πρὸς τοῦτο ἀφήνεται ἐλεύθερον τὸ πεδίον εἰς πᾶσαν κινήνησιν καὶ ἐνέργειαν, εἰς πᾶσαν ἐφοδον καὶ καταδρομήν. Ἐὰν ὑπὸ τὸ ἰδιώτημον ἀδίκημα ρητῶς καὶ ἐκπεφρασμένως ὑπῆγγοτο, ἀναλόγως δὲ καταδιώκετο καὶ πᾶς ἠθικοθρησκευτικὸς μπολσεβικισμὸς τῶν ἐν Μόσχᾳ, πᾶσα ἐπὶ τὸ μπολσεβικικώτερον προπαγανδιστικὴ ἐνέργεια κατὰ τοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει κρατοῦντος ἠθικοθρησκευτικοῦ καθεστῶτος, ἀρὰ γε θὰ ἐτόλμων νὰ ἐκστομίζωσι καὶ νὰ γράφωσι κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ διδασκαλίας ὅσα καὶ ὅπως ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου καταγγέλλονται ὡς λαλοῦντες καὶ γράφοντες οἱ θρασύτεροι τῶν παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῶν ὀμίλων καὶ μεταρρυθμιστῶν, πρὸς ἀπὸ πλάνησιν καὶ αὐτῆς τῆς ἀώρου ἠλικίας καὶ προπαγανδισμὸν αὐτῆς εἰς διδάγματα καὶ ἰδεώδη πάντη ἀντίθετα τοῦ παρ' ἡμῖν κρατοῦντος καθεστῶτος; Β. Α.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ὡς ὁ «Ποιμὴν ὁ Καλὸς» τοῦ Ἀργινίου ἐγείρει φωνὴν κατὰ τῆς «καὶ ἐδῶ», παρὰ πάντα φυσικὸν καὶ θεῖον νόμον, γενικεύσεως τῆς «μόδας» τῆς τεχνητῆς στειρώσεως ἢ τοῦ τῆς ἀποφυγῆς τῆς τεκνογονίας. Οἱ σύζυγοι, κακοὺς γόνους κατὰ τῶν σπλάγγων των, ἀπαρνούμενοι τὴν ὀψηλὴν καὶ θεῖαν ἀποστολὴν τῶν γονέων τῶν μεταλαμπιδεύοντων τὴν ζωὴν, εἰσάγουσιν τὴν παλλακειαν ἐν τῷ γάμῳ καὶ τῇ οἰκογενείᾳ. Ἄλλ' ὅς μάθουν οἱ τοιοῦτοι σύζυγοι ὅτι ὄχι μόνον δὲν γίνονται ἀνεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐγκαταλείπονται ὑπ' αὐτοῦ αἱ ἰδιορρυθμοὶ οἰκογένειαι των, αἵτινες κατόπιν καταρρέουσι καὶ ἀποσυντίθενται. Ἄς μελετήσῃ τὴν ἀγίαν Γραφὴν διὰ νὰ προσέξῃον π

ηύλογησεν ὁ Θεὸς τὰς εὐτέκνους πατριαρχικὰς οἰκογενεῖας καὶ πῶς εὐλογεῖ ἕκαστε τὸν ἀμίαντον γάμον διὰ τῆς εὐτεκνίας. Ἄν δὲ πάλιν δὲν θέλουν νὰ παραδεχθῶσιν, ὅτι ἡ ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας ἐπισύρει τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ. κατὰ τὴν ἁγίαν Γραφὴν, ἃς μάθουν τοῦτο τοῦλάχιστον ἀπὸ τῶν φρενολόγων ἰατροῦς, οἵτινες ὁμιλοῦν σήμερον περὶ τῆς καταπληκτικῆς ἀσκήσεως κρουσμάτων τρέλλας εἰς τὰς γυναῖκας. Ὁ διάσημος ἄγγλος φρενολόγος ἰατρός σὲρ Ρόμπερι Ἄρμστρογκ Τζόνσον, εἶπε σχετικῶς: «Ἐάν ὁ λαὸς ἐξακολουθῆσῃ τὴν ἀκαταλόγιστον ταύτην ὁδὸν εἶναι ἀνάγκη ν' αὐξηθῶσιν τὰ φρενοκομεῖα. Ἡ ἔλλειψις τέκνων καὶ πρὸ παντὸς ἡ παρεμπόδισις δι' οἰωνδήποτε μέσων τῆς συλλήψεως καὶ γονιμοποιήσεως ὀδηγεῖ εἰς τὴν νεφροσθένειαν καὶ εἰς τὴν τρέλλαν» Ἡ πρόφασις ὅτι οἱ εἰς τὸ ἀνήθικον καὶ ἀφύσικον μέτρον τοῦτο καταφεύγοντες «δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἀναθρέψουν τὰ τέκνα» εἶνε πρόσχημα, διότι «μήπως οἱ ἀποφεύγοντες τὴν τεκνογονίαν εἶναι οἱ πτωχοί; Ὅχι! Εἶναι οἱ κύριοι τῶν λεγομένων ἀνωτέρων τάξεων. Εἶναι παρατηρητέον, ὅτι ἡ τεχνικὴ στειρώσις δὲν εἶναι ἔργον τῶν πτωχῶν· εἶναι πρῶξις μουσαρὰ τῶν «μοντέρνων» γονέων, τῶν συνεχιζόντων καὶ μετὰ τὸν γάμον τὴν ἀκόλαστον ζωὴν. Οἱ ἔχοντες (ἀκούομεν νὰ προφασίζονται) δὲν ἔχουν διὰ παιδιὰ οὔτε χρήματα οὔτε καιρὸν! Καὶ πολὺ δικαίως, διότι χρήματα μὲν δὲν περισσεύουν ἀπὸ τὴν πολυτέλειαν, τὰς ἐπιδείξεις, τὰ θέατρα, τοὺς χοροὺς, τὰ γλέντια, τὴν διατροφὴν σκυλιῶν καὶ ἀλόγων κ. λ. π., χρόνος δὲ δὲν πλεονάζει ἀπὸ τὰς πορῆς τῶν καφενείων συζητήσεις, ἀπὸ τὰς φλυαρίας περὶ παροχῆς ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας, ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς κοινωνικῆς ἀνατροπῆς, ἀπὸ τὴν διαβολὴν καὶ τὴν φιλοκατηγορίαν, ἀπὸ τὴν ἐκπόνησιν προγραμμάτων πρὸς διακομῆσιν τοῦ ἀσθενοῦς φύλου εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν καλλονῶν, ἀπὸ τὴν ἀναζήτησιν τρόπου πρὸς ἠθικὸν ἐξευτελισμὸν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς κ. λ. π. Ἄν κάθε φορὰ, ποῦ πρόκειται νὰ γεννηθῆ ἓνα παιδί, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀπὸ μία περιουσία εἰς τὸ ὄνομά του, ὁ κόσμος θὰ εἶχεν ἐρημωθῆ... Οἱ κύριοι τῶν ἀνωτέρων τάξεων ποῦ ἔχουν ὅλα τὰ μέσα, δὲν ἔχουν πολλὰκις κανένα παιδί...»

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Οἱ ναυτικοὶ ἐξοπλισμοί.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Μ. Βρετανίας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ναυτικῆς συνδιασκέψεως περὶ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν ὁμιλῶν, εἶπεν ὅτι γενεαὶ γενεῶν ἀνέμειον τὴν στιγμήν τοῦ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ γενεαὶ γενεῶν ἐδιδάσκοντο ἐκ τῆς πείρας ὅτι ἡ πίστις εἰς αὐτὸν ἀπετέλει παραφροσύνην. Οἱ πόλεμοι διεδέχοντο ἀλλήλους, ἂν δὲ δὲν καταστήσωμεν τὴν εἰρήνην οὐσιαστικὴν καὶ ἐμπράγματον, θὰ ἐκραγῆ καὶ αὐριοι πόλεμος μεθ' ὅσης βεβαιότητος καὶ ὁ ἥλιος θ' ἀνατείλῃ. Οἱ λόγοι οὗτοι ἀνδρὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐγκυρωτάτων καὶ τὰ πάλιστα ὑπευθύνων παρέχουν τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως τῶν συντελεσθέντων ἐν τῇ περὶ ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν διεθνεί διασκέψει. Δὲν ἐπετεύχθη βεβαίως

ὅ,τι ἐξ ἀρχῆς ἐσκοπεῖτο, οὕτω δὲ μόνον τριμερῆς ἐγένετο ἡ συμφωνία καὶ αἱ συνεννοήσεις ὑπῆρξαν μακροχρονιώταται καὶ ἐργώδεις, οὐχ ἅπαξ ἐγγίσασαι πρὸς τὸ πλήρες ναυάγιον. Ἐὰν ὅμως ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ φύσις τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος καὶ ἡ οὐχὶ ἀδίκαιολόγητος μεταξὺ τῶν κρατῶν δυσπιστία, δέον νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν τριῶν μεγίστων ναυτικῶν τοῦ κόσμου δυνάμεων, τῆς Μ. Βρετανίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἰαπωνίας ἐκ συμφωνίας ἀποδοχῆ σημερινικοῦ περιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς αὐτῶν ἰσχύος ἀποτελεῖ ἐπίσημον ἐνώπιον παντὸς τοῦ κόσμου διαδήλωσιν ὅτι αὐταὶ θεώρουσι τὸν μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ἢ τῷ Εἰρηρικῷ πόλεμον ὡς ἀποκλειόμενον. Τοῦτο εἶνε τόσον σπουδαῖον διὰ τὴν πρόοδον τῆς εἰρήνης, ὥστε νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς τι πλεόν τῆς ἀπλῆς ἀπαρχῆς.

Τὰ ἐν Ἰνδίασι.

Αἱ ἐξ Ἰνδιῶν καθ' ἑκάστην ἀγγελλόμεναι πληροφορίαι περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Γκάντι ἐμφανίζουσιν αὐτὸ ὡς σοβαρώτατον, δὲν εἶνε δ' ἀπλῆ εἰκοτολογία ἂν εἶπη τις ὅτι ὁ κόσμος εὐρίσκεται πρὸ τοιαύτης τροπῆς τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, ὅποιαν ἴσως οὐδέποτε ἐγνώρισε τὸ παρελθόν. Ἡ ἀφύπνισις τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς σημαίνει κίνησιν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, τῆς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπολογισθῶσιν αἱ συνέπειαι. Ἡ πᾶσα αὕτη τεραστία κίνησις ὀφείλεται εἰς ἓνα μόνον ἄνδρα, τὸν Μαχάτμα Γκάντι. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπέκτησε τεραστίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων τῶν Ἰνδῶν οὐχὶ ὡς ὑπέροχος βασιλεὺς ἢ ὡς εὐφυῆς στρατηγός, ἀλλ' ὡς ἠθικὴ δύναμις. Ἐψωθεῖς ὡς δριμύς ἐπικριτῆς τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠθικῆς, ἢ, μᾶλλον, ἀνηθικότητος, ὡς αὕτη ἰδίᾳ μετὰ τὸν πόλεμον ἐγυμνώθη, παρὰ τὴν χριστιανικὴν τῆς ἐν ὑποκρισίᾳ ἐπίφασιν, ἐκήρυξεν ὡς βᾶσιν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς τῆς χώρας του τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, τρέφων δὲ εἰλικρινεῖς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ ζῶν τὰς ἠθικὰς του ταύτας ἀρχὰς ὑψοῦται ἐνώπιον σύμπαντος τοῦ Ἰνδικοῦ λαοῦ ὡς ὁ πραγματικῶς ἅγιος Ἰνδός. Ἐν τούτῳ ἐγκείται ἡ δύναμις τοῦ Γκάντι καὶ ἐξ αὐτοῦ διδασκόμεθα ὅχι μόνον ὅτι ὑπάρχει ἡ ἠθικὴ δύναμις παρὰ τὴν ὑπὸ τῶν συγχρόνων ὑλιστῶν-κομμουνιστῶν ἀρνησίαν τῆς, ἀλλὰ καὶ ὅτι αὕτη εἶνε ἀνυπολόγιστος εἰς ἀποτελέσματα ὅπου ἤθελεν ἐκφανῆ. Καὶ ἔπειτα ὑπάρχουν οἱ ἀρνούμενοι τὴν ἠθικὴν ὡς παράγοντα τῆς Ἱστορίας.

Ἄναντα-Κάταντα.

Ὁ δημοσιογραφικὸς λογοτεχνικὸς οἶστρος, ἀφύπνισθεις πάλιν κατὰ τὰς ἀγίας ἡμέρας τῶν παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ ἱππεύσας τὴν τα-

λαίπωρου γραφίδα, ἐνόμισεν ὅτι ικανοποιεῖ τὴν εὐσέβειαν τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ παρέχων αὐτῷ τροφήν, τὴν ὁποίαν οὗτος δὲν ἀγαπᾷ. Καὶ ἐγράφησαν λοιπὸν διὰ τὴν κυκλοφορίαν εὐφάνταστα ἄρθρα μὲ πόησιν ἄπτερον, μὲ ἀνουσίαν ψυχολογίαν, μὲ εἰκονογραφημένον μένος δραματικὸν Ἡ ἐπικαιρότης, βέβαια, εἶνε ἀξίεπαινος, ἀλλ' οἱ ἐπικαιρουργοὶ ἀκαταλληλότατοι, μὴ εἰδότες ὅ,τι ποιοῦσι. Διότι, καθ' ἣν στιγμήν διὰ τῶν λογοτεχνικῶν τῶν αὐτοσχεδισμῶν προσπαθοῦν νὰ τουώσουσιν τάχα τὴν θρησκευτικὴν τῶν ἀναγνωστῶν τῶν κατάνυξιν, οἱ αὐτοὶ, συγχρόνως, ἐν τοῖς αὐτοῖς φύλλοις εἰς ἄλλας στήλας παρέχουν εἰς κακοζήλους μεταφράσεις ὅ,τι—τάχα ἐπικαιρον—γεννᾷ τὴν θρησκευτικὴν ἀμφιβολίαν εἰς τὰς ψυχάς, δι' ἐντυπωτικῶν δὲ τίτλων ὡσεὶ διαδηλοῦται ἢ ἀγαλλίασις τῶν δημοσιογραφούντων ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ Θεοτόκος τῶν χριστιανῶν δὲν εἶνε τάχα ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἀναφέρουν τὰ τιμώμενα ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἱερά τῆς θρησκείας του βιβλία, ἀλλὰ δανεία τις ἐκ τῆς μινωϊκῆς θρησκείας παρθένος!

Ἐπικίνδυνος ἄγνοια.

Διότι καὶ τοῦτο ἐγένετο ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς διαλέξεως τοῦ γνωστοῦ ἀγγλοῦ ἀρχαιολόγου Ἐβανς «περὶ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς καὶ λατρείας τῆς μητρὸς καὶ τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν μινωϊκὴν θρησκείαν». Ὁ ἀγγλος ἀρχαιολόγος εἰς διαφόρους δακτυλιολίθους εὐρεθέντας κατὰ τὰς προσφάτους ἐν Κνωσῷ τῆς Κρήτης ἀνασκαφὰς εἶκασε σκηνὴν ἀνάλογον πρὸς τὴν τῶν τριῶν μάγων τοῦ Χριστιανισμοῦ προσκυνούντων μητέρα φέρουσαν ἐπὶ τῶν γονάτων ὄρθιον βρέφος. Οἱ δημοσιογράφοι, ἀδαεῖς τῆς συγκριτικῆς θρησκευτολογίας, τῆς περὶ δανείων τάχα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐξ ἄλλων θρησκευτῶν ὀρθολογικῆς ὑποθέσεως καὶ τῆς ἐξηγήσεως θρησκευτικῶν τιμῶν ἀναλογιῶν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας πρὸς τινὰς τῶν θρησκευτῶν, ἔσπευσαν νὰ ἀναγγείλωσι τὴν πρωτοφανῆ ἀνακάλυψιν εἰς τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα δι' ὑπερβλητικῶν τίτλων («Ἡ μινωϊκὴ Θεοτόκος μίαν χιλιετηρίδα πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ», «Θεοτόκος χίλια ἔτη πρὸ Χριστοῦ» κτλ.) μετὰ τινος ἐνδομύχου εὐχαριστήσεως ἐπὶ τῷ ὅτι τάχα πίπτουν τὰ δῆθεν εἶδωλα πρὸ τοῦ φωτὸς τῆς Ἐπιστήμης, ἥτις ὁμιλεῖ διὰ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν!

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνεκoinώθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας ὁ προσωρινὸς διορισμὸς τοῦ Ἀβραμίου Ἀσίση ὡς Ἡγουμένου τῆς ἱ. Μονῆς Δημιόβης, ἀντὶ

τοῦ κατὰ μετὰπεμψιν διορισμένου Νικηφόρου Μπούτση.

—Ἐπὶ τῶν οἰκείων Σεβασμ. Μητροπολιτῶν ἀνεκοινώθησαν τῇ Ἱ. Συνόδῳ αἱ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου π. ἔ. μέχρι 17 Ἰανουαρίου ε. ἔ. γενόμεναι χειροτονίαι Ἱεροδιακόνων, εἶνε δὲ αἱ ἐξῆς: Ἀσοντίου Κιούση ἀδελφοῦ τῆς ἱ. Μονῆς Πελαγίας Θεβῶν, Ἀβραμίου Ρούσκα τῆς ἱ. Μονῆς Φανερωμένης Θεσσαλιώτιδος, Ἰακώβου Μανροκέφαλου τῆς ἱ. Μονῆς Ρόμβου Ἀκαρνανίας, Σισώη Τσαγκαρούλια τῆς ἱ. Μονῆς Πορτασοῦ Ἠλείας, Καλλινίκου Περισιάνου τῆς ἱ. Μονῆς Βλαχρονῶν Ἠλείας, ὡς καὶ αἱ χειροτονίαι Προσβυτέρων Γαβριὴλ Σταματελάτου ἀδελφοῦ τῆς ἱ. Μονῆς Θεμάτων τῆς ἱ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας.

—Ἀνεκοινώθη ὡσαύτως τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἱεραρχῶν ὅτι ἀπὸ ᾠης Ὀκτωβρίου 1929 μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930 ἀπεβίωσαν οἱ ἐξῆς Κληρικοί: Μοναχὸς Γεράσιμος Θεοδορακόπουλος Σύμβουλος τῆς ἱ. Μονῆς Μαρτίτης Πατρῶν, Ἀθαν. Χατζόπουλος Οἰκονόμος, ἐφημέριος Ὀμβριακῆς Δομοκοῦ—Φθιώτιδος, Δημήτριος Ἀργυρόπουλος ἐφημέριος Μοσχοχωρίου—Φθιώτιδος, Νέστωρ Διβάρης ἐφημέριος Λεκατσάτων—Κεφαλληνίας, Κων)ντίνος Τύμπας ἐφημέριος Τρικόνσου—Ναυπακτίας, Παναγιώτης Ἀνδρεόπουλος ἐφημέριος Χώμορης—Ναυπακτίας, Ἰάκωβος Κανέλλος ἐφημέριος Χίου—Χίου Ἀρχιμ. Γρηγόριος Βούκουνας Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου—Χίου, Χρῆστος Τσολοδήμος Οἰκονόμος ἐφημέριος Ἀναλήψεως Παμφίας—Ἀκαρνανίας, Ἱεροδιάκονος Γεννάδιος Προσαλιώτης ἀδελφὸς τῆς ἱ. Μονῆς Φανερωμένης—Λευκάδος, Μοναχὸς Ἀνδρόνικος Μωραϊτίδης τῆς ἱ. Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ—Χαλκίδος, Ἱερομόναχος Γεννάδιος Γεωργαντόπουλος τῆς ἱ. Μονῆς Δημιόβης Μεσσηνίας.

—Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μυτιλήνης ὅτι, ὡς πάντοτε οὕτω καὶ ἐφέτος ἡ τελετὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐφορτάσθη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἐν ἀμετρήτῳ συρροῇ κόσμου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου τελεταρχοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου καὶ μετέχοντος ὅλου τοῦ κλήρου τῆς πρωτεύουσας. Κατὰ τὴν λιτανείαν προηγεῖτο ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀνακρούουσα τὸ «Χριστὸς ἁ. ἔστη». Τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη ἑλληνιστί, ρωσιστί, ρουμανιστί, εἰς ἡρωικὸν ἐξόμετρον, ἀρμενιστί, λατινιστί, τουρκιστί. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐπανελήφθη τὸ ἀπὸ πολλῶν δεκάδων ἐτῶν μοναδικόν, ὅσον καὶ περίεργον ἔθιμον, ἔχον ὡς ἀκολουθίας: Ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ καὶ ἐγγὺς τῶν βαθμίδων τῆς μη

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΑΓΟΥ

Παράγραφος	Πηγή	Ευαγγέλιον	Αποστολική	Ευαγγέλιον
1	β'	Α'	Κυρ. Γ' Μυροφ.	Κυρ. Γ' Μυροφ.
II	γ	Ε'	> Α' Παραλύτου	> Α' Παραλύτου
III	δ	Ζ'	> Ε' Σαμαρείτ.	> Ε' Σαμαρείτ.
IV	πλ α'	Η'	> Προδρομίου	> Ξ' Τροφ.οῦ

τροποίσεως υπάρχει θρόνος μαομάρινος ἑλληνικῆς ἐπιπέδου ἔχων ἀνωθεν μὲν τοῦ ὑποποδίου τὴν ἐπιγραφὴν «Ποτάμιον τῷ Λεοβόνακτος Προεδρεῖς», ἔξωθεν δὲ ἀναγλύφους ὄψεις καὶ ἄλλα σύμβολα. Εἰς τὸν θρόνον τοῦτων ἀνέρχεται κατὰ τὸ ἀνάκλιον κρατῆσαν ἔθος μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἀναστάσεως ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης φέρων τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, εἰς τὰς βαθμίδας δὲ αὐτοῦ ἴστανται αἱ ἀρχαί, ἦτοι ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος κ.λ.π, καὶ περὶ τὸν θρόνον ὁ ἱερός κληρὸς καὶ ἀπειρον πλῆθος. Τότε προσάγεται τῷ ἀρχιερεῖ δίσκος, ἔφ' οὗ ὑπάρχει κόκκινον αὐγὸ καθαρισμένον καὶ ποτήριον οἴνου. Ὁ μητροπολίτης προσφωνεῖ καταλλήλως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τὸν περὶ αὐτὸν συνωστιζόμενον κατὰ γιλιάδας εὐσεβῆ λαόν, μεθ' ὃ, ἀφοῦ πῆλ τὸν οἶνον, ἐκσφενδονίζει τὸ ποτήριον μακρὰν ἐπὶ τοῦ πλήθους. Ὁ κατορθώσας νὰ τὸ συλλάβῃ θεωρεῖται ὁ «τυχηρός», ὅστις καὶ προσερχόμενος μετὰ ταῦτα εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὑποδοχῶν ὅπου μεταβαίνει ὁ μητροπολίτης μετὰ τῶν ἐπισκόπων ἵνα γείνωσι τὰ τῆς δεξιώσεως καὶ διανείμῃ τὰ κίβωνα ὡς, ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ἐπιστρέφων δὲ τὸ ποτήριον λαμβάνει τὸ καθιερωμένον νημιακὸν δῶρον εἰς εὐλογίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΙΝΟΛΕΩΣ

Ἐκ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐνεκρίθη ὅπως ἐπὶ διευθετήσεως τῶν κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀποσταλῆ ἑξαρχικῶς εἰς Ἀμερικὴν ὁ σεβ. μητροπολίτης Κορινθίας κ. Δαμασκηνός.

—Ἐἰς τὸν σέρβον ἐπίσκοπον Ἀρχίδος κ. Νικόλαον ἐχορηγήθη ἡ ἀδεία τῆς Ἐκκλησίας ὅπως μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ἐπισκεφθῆ τὰς μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

—Ἐκ τῆς Πολωνικῆς κυβερνήσεως ἀπενεμήθη εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὸ παρόντιμον «Polonia Restituta» ὅπερ μετὰ δώρου ἐπέδωκεν ἐπισήμως ὁ ἐν Κων)πόλει Πολωνὸς πρεσβευτὴς μετὰ προσαγόρευσιν, ἐν ἧ ἐτόνισε τὸν ἐκ παλαιῶν ἐπιστάμενον θρησκευτικὸν δεσμόν τῶν ὀρθόδοξον πολωνῶν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀνασυνθεθέντα μετὰ τινι κεντρικῇ διακοπῇ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὸ ἀ' τριμηνιαῖον τεῦχος τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Φάρου» τοῦ ἔτους τούτου εἶνε «ἀναμνηστικὸν» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐκατονταετηρίδος τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, περιλαμβάνον δὲ μελέτας ἀναφερομένας εἰς τὸν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμόν τοῦ ἰθ' αἰῶνος ἀφιερῶνται εἰς τὴν μνήμην Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας τοῦ Β' (1805—1825), «ὅστις μετὰ τὸν Γρηγόριον Ε' Κων)πόλεως καὶ Γερμανὸν Παλαιῶν Πατρῶν δικαιοῦται νὰ δρέψῃ πρῶτος ἐκ τῶν ἱεραρχῶν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀπελευθέρων Ἑλλήνων διὰ τὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀγῶνα τῆς Ἑθνεγεροσίας».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὡς ἐξάγεται ἐκ γραμμῆτος τοῦ Μακαροῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ πρὸς τὸν Παν. αγ. Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Μελέτιον, πᾶσαι οἱ διευθετήσεις πρὸς ἕναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ τροῦλλου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως συνετελέσθησαν ἤδη, τὸ δ' ἔργον ἔμελλε νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν εὐπρόπειαν ἐν τῇ ὁμοιομορφίᾳ, ἀπεφάσισεν ὅπως ἐκδοθῆ ἐγκύκλιος διακανονιστικὴ τοῦ τρόπου ἐμφανίσεως καὶ τελέσεως τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς τάξεως ἐκάστου τούτων.

—Ἡ ἱερά Σύνοδος καθώρισε τὸ κατώτερον καὶ ἀνώτερον ὄριον ἡλικίας τῶν μνηστευομένων. Κατώτερον ὄριον ἡλικίας ὄρισε τὸ 16ον ἔτος δι' ἀμφοτέρω τὰ φύλα, ἀνώτερον δὲ διὰ μὲν τοὺς ἀνδρας τὸ 70όν, διὰ δὲ τὰς γυναῖκας τὸ 60όν ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐγκυροὶ δὲ μνηστεῖται θὰ θεωρῶνται ἐκεῖνοι, ἐν αἷς ὑπάρχει ἡ συναίνεσις τῶν μνηστευομένων, προικοσύμφωνον καὶ εὐλογία τοῦ ἱερέως. Ἡ ἱερά Σύνοδος ἐπίσης ἀπηγόρευσε τέλεσιν μνηστειῶν ἐνθα ὑπάρχει δυσαναλογία μετὰ τῶν μελλόντων νὰ συνάψωσι μνηστείαν.

—Ἡ ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἐμφρασθῶσιν εὐχαριστίαι εἰς τὴν Σουηδικὴν ἀρχαιολογικὴν ἀποστολὴν καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Ὑ. τὸν Διάδοχον Σουηδίας, χορηγὸν τῆς Ἀποστολῆς, διὰ τὴν ἀξιόλογον αὐτῆς ἐργασίαν, ἧς ἔφερον εἰς φῶς μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας μνημεῖα διατρανοῦντα τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς νήσου καὶ διαψεύδοντα τοὺς κατ' αὐτοῦ ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀμφισβητούντων τὴν ἑλληνικὴν καταγωγὴν τῶν Κυπρίων.

—Ἡ ἱερά Σύνοδος ἔλαβε γνώσιν ἐπιστολῆς τοῦ Γ. Γραμματέως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας καθηγητοῦ

τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σ. Μενάρδου ἀγγέλλοντος ὅτι ἤλθεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ καθηγητοῦ βυζαντινολόγου κ. Γ. Σωτηρίου, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως ἀπεδέχθη ὅπως κατὰ Ὀκτώβριον κατερχόμενος εἰς Κύπρον περιέλθῃ τὴν νῆσον εἰς ἐξέτασιν καὶ καταγραφὴν τῶν βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων, ἐπίσης δ' ὅτι θὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Σωτηρίου.

—Εἰς τὴν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Ἰακώβου χηρεύσασαν μητρόπολιν Πάφου ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐξελέγη παμψηφεί κανονικῶς κατὰ τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου ὁ Ἀρχιμ. κ. Λεόντιος Λεοντίου, πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν ἀποφοιτήσας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἀρίστα, ἥδη δὲ διατρίβων ἐν Ἀμερικῇ πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς, κληρικὸς σεμνοπρεπέστατος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὸ κεντρικὸν γραφεῖον τῶν καθηγητικῶν συνδέσμων διεμήνυσε πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ Μποσεβικῇ καθηγητικῶς συνδέσμοις ὅπως μετὰσχωσιν ἐνεργῶς καὶ ἐντόνως τῆς πασχαλίου ἀντιχριστιανικῆς ἐκστρατείας. Αὕτη θὰ διήρκει μέχρι τῆς 15 Μαΐου, ὁ σκοπὸς τῆς δὲ εἶνε ἡ ἀΐξις τῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου τῶν Ἀθῶν τοῦλάχιστον κατὰ 100 000 ὁμόφρονας. Τῇ 19 Ἀπριλίου—τὸ Μέγα Σάββατον—ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις τῆς Ρωσίας ὁργανώθησαν δημόσιαι ἀντιθρησκευτικαὶ ἐπιδείξεις καὶ συγκεντρώσεις, καθ' ἃς θὰ ἐπαίζοντο ἀντιχριστιανικὰ θεατρικὰ ἔργα. Παρεκωλύθη ἡ φανερὰ πώλησις ἐρυθρῶν ὠῶν. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἡ ἀντίδρασις ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον διὰ τῶν θορυβωδεστάτων ἀντιχριστιανικῶν διαδηλώσεων, ἐμπαικτικῶν εἰκονογραφημένων τοιχοκολλήσεων καὶ ἀντιθρησκευτικῶν ἀγορεύσεων. Ἐπὶ πλέον ἐκλήθησαν πᾶσαι αἱ κομμουνιστικαὶ ἐν ταῖς διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς καὶ ἐν Ἀμερικῇ χώραις ὁργανώσεις ὅπως μετὰσχωσιν ἐνεργῶς τῆς «Ἀντιπασχαλίου Ἐκστρατείας» καὶ καταρτίσωσιν ἀντιθρησκευτικὰς ἐπιδείξεις κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

—Τὸ πενταετὲς ἀντίθεον πρόγραμμα τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀθῶν περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς: πάντα τὰ ἀπὸ 8-14 ἐτῶν παιδία ὀφείλου νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ μητρώον τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου· ἡ θρησκευτικὴ ἐπιρροὴ τῆς οἰκογενείας δεόν νὰ ἐκμηδενισθῇ· δὲν πρέπει ἐφεξῆς νὰ ὑπάρχουν διδάσκαλοι πιστεύοντες εἰς Θεόν· αἱ δευτεροβάθμιοι σχολαὶ πᾶσαι, τὰ πανεπιστήμια καὶ τὰ κολλέγια ὀφείλου νὰ ὁργανώσωσιν τμήματα ἀντιθρησκευτικὰ· τὸ περιοδικὸν

«Ἄθεος» ἀνάγκη νὰ μετατρέπῃ εἰς ἡμερησίαν ἐφημερίδα κυκλοφοροῦσαν εἰς 1.500.000 ἀντίτυπα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ὁ μεταστὰς Πατριάρχης Δημήτριος ἐδοξάζετο ὑπὸ πάντων τῶν νοτιοσλαβῶν ὡς ἡ τελευταία μεγάλη φυσιογνωμία τῆς νεοθηρωϊκῆς περιόδου τοῦ σερβικοῦ ἔθνους. Υἱὸς χωρικοῦ καὶ ἄπορος, διὰ τὰ διευκολυνθῆ εἰς τὰς σπουδὰς τοῦ ἤτο ὑπηρετῆς. Μετὰ τὴν νικηφόρον διὰ τὴν Σερβίαν ἐκβασιν τοῦ τελευταίου πολέμου ἡ ἔνωσις τῶν προσοαρηθιστῶν εἰς τὴν Σερβίαν νοτιοσλαβικῶν χωρῶν συνεπήγαγε καὶ τὴν τῶν ἐν αὐταῖς ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Μαυροβουνίου, Κάρλοβιτς- Οὐγγαρίας, Βασνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης) εἰς ἓν Σερβικὸν Ὄρθόδοξον Πατριαρχεῖον ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Βελιγραδίου. Ὁ πατριάρχης ἐτάφη οὐχὶ ἐν Ἱερusalῶν, ἀλλ' ἐν τῇ περὶ τὰ πέντε μίλια ἀπέχουσα ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας μονῇ τῆς Ρακοβίστας, ἐν ἣ καὶ ἐσπούδασε καὶ ἦτο ἤτο ἡ μετάνοιά του.

—Ἐν ἀνταποκρίσει πρὸς ἀγγλικὸν θρησκευτικὸν περιοδικὸν ἐκ Βελιγραδίου ἀναφέρεται ὅτι ὁ νέος Πατριάρχης Σερβίας Μακκιο. Βαρνάβας ἀπῆλθε τοσαύτης ἐμπιστοσύνης παρὰ τῷ τελευτήσαντι γρηγαῖφ προκατόχῳ του, ὥστε ἦτο ὁ κύριος αὐτοῦ σύμβουλος, εἰς τὴν παρακίνησιν δ' αὐτοῦ ἀποδίδεται τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο γεγονός τῆς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Δημητρίου ἰδίας χερσὶ μεταδόσεως τῆς θείας Εὐχαριστίας εἰς δύο ὁμερικανούς καὶ τέσσαρας ἀγγλους κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1927· ἡ πρῶξις αὕτη ἐχαρακτηρίσθη ἔκτοτε ὑπὸ τῶν ἀγγλικανῶν ὡς «ἐν ἀξιοσημείωτον προηγούμενον οἰκονομικῆς ἀμοιβαίας κοινωνίας τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ τῶν Ὄρθοδόξων». Ὁ νέος πατριάρχης φέρεται ἐπ' ἴσης ὡς εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν ἀπολαύον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως· Ἀλεξάνδρου, ἡ δὲ αὐτοῦ καὶ δεξιότης αὐτοῦ καθιστᾷ αὐτὸν «personam gratissimam» καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς λατίνους Κροάτας

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἐπ' ἐσχάτων ἐξ αἰτίας τῶν διωγμῶν ἐκ Ρωσίας εἰς Πολωνίαν καταφυγόντων Ρώσων ὑπάρχουσι καὶ ἱκανοὶ κληρικοί.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ περὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ τῆς Α. Α. τοῦ Πάπα Ρώμης Πίου ια' πρὸς τοὺς σερβ. πατριάρχας, πρωθιεράρχας, ἀρχιεπισκόπους, ἐπισκόπους καὶ λοιποὺς προϊστάμενους τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν διανεμηθῆ καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἱεράρχας καὶ προϊσταμένους τῆς Ἐκκλησίας

ταύτης. Ἐν αὐτῇ ἡ Α.Α. ὡς ἀφετηρίαν τῆς συντάξεως καὶ ἀπολύσεως αὐτῆς σημειῶν τὴν σύγχρονον ἀκμὴν τοῦ παιδαγωγικοῦ ζητήματος καὶ τὰς πρὸς δημιουργίαν νέων παιδαγωγικῶν μεθόδων ζωηρὰς προσπάθειας, ἀναπτύσσει πρῶτον τὴν φύσιν, τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ ἔξοχον τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς, ἔπειτα δὲ οἷα τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον τῆς ἀγωγῆς ἀνήκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πολιτείαν. Μετὰ τοῦτο ἐκθέτει τὰς πλάνας ἐν τῇ ἀγωγῇ τῆς νεολαίας, ὁποῖα εἶνε ἡ λεγομένη παιδαγωγικὴ φυσιοκρατία, ἡ περὶ τῶν σχέσεων τῶν φύλων ἀγωγή καὶ ἡ συνεκπαίδευσις τῶν δύο φύλων, καταλήγει δὲ λέγων οἷα, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς εἶνε ἡ διάπλασις ἀληθῶν χριστιανῶν καὶ χρηστῶν πολιτῶν, ἴδιον τῆς Ἐκκλησίας εἶνε ἡ ἀγωγή τῶν τέκνων τῶν πιστῶν τῆς Ρωμιοῦτικῆς Ἐκκλησίας ἐν σχολαῖς τοῦ ρωμαϊκοῦ κλήρου εἰς ἐπιτέλειαν ὑψηλοῦ καθήκοντος ξένου πρὸς οἰονδήποτε κομματικὸν καὶ πολιτικὸν συμφέρον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δημητρίου Π. Πασχάλη, Δύο ἄνδριοι ἱεράρχαι: Κορώνης Γρηγόριος καὶ Σωζουπόλεως Παΐσιος. (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Θεολογίας»). Ἀθῆναι 1930.

Δημοσθένους Δ. Δεσμίνη, Τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα. Ἀθῆναι 1930.

Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Ἀθηναγόρα, Ἡπειρος (Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία). Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας. Ἀθῆναι 1930.

Hiéromoine Pierre, L'union de l'Orient avec Rome. Une controverse récente. Introduction et traduction, (Orientalia Christiana) Roma. — Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ (XVIII—1. No 60 Aprili 1930) ἐκ σελίδων 156 περιέχεται ἐν γαλλικῇ μεταφράσει ὀλόκληροσδήποτε μεταξὺ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου καὶ τοῦ σεβ. οὐνίτου ἐπισκόπου Θεοδοωρουπόλεως κ. Γεωργίου Χαλβατζῆ γνωστῆ ἐκ τῆς «Ἀναπλάσεως» ἀλληλογραφία, ἧς προτάσσεται μακροτάτη εἰσαγωγή περὶ τῆς ἱστορίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐγκαταστάσεως τῶν οὐνιτῶν καὶ τῆς περὶ αὐτῶν κοινῆς ἑλληνικῆς γνώμης. Ἐννοεῖται, — πάντα ὑπὸ πνεῦμα εὖνουν τῇ οὐνίῳ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον τῆς Μοιῆς Μακαριώσεως προκηρτῆται οἷα τὴν 27 Ἀπριλίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 10 π. μ. ἕως 12ης τῆς μεσημβρίας ἐν Δομβραίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θίσβης Κωνσταντινοῦ Γ. Κασιμπάρδη, ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Νεοχωρίου, τέως Δήμου Θεοσιῶν, κείμενα ἀγροτικὰ κτήματα τῆς Μοιῆς Μακαριώσεως, περιγραφόμενα ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 11 διακηρῦξει ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφά εἰσι κατατεθειμένα ἐν τῇ γραφεῖᾳ τῆς Μοιῆς, τῇ Κοινοτικῇ Γραφεῖᾳ Νεοχωρίου καὶ τῇ αἰῶ Συμβολαιογράφῳ. Πρῶτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ἐν τῇ διακηρῦξει ποσὸν δι' ἕκαστον κτῆμα.

Οἱ συναγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι λόγφ ἐγγυοδοσίας εἰς τὸν ἐνεργούντα τὴν δημοπρασίαν συμβολαιογράφον τὸ 1)10 τῆς πρώτης προσφορᾶς ὡς καὶ διπλασίαν κτηματικὴν ἐγγυοδοσίαν, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι, ὡς ἀπαράδεκτος εἶναι πᾶσα δι' ἀναφορᾶς προσφορὰ αἰεὺ ἐγγυοδοσίας.

Τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον τῆς νέας Μοιῆς Χίου διακηρῦτῆται οἷα ἐκτιθεταὶ εἰς τὴν πλειοδοσίαν τμηματικῶς ἢ συνολικῶς ὁ καθαρισμὸς τῶν δασῶν τῆς περιφερείας τῆς νέας Μοιῆς συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 143294 ἔ. ἔ. διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, καὶ ἡ διὰ τῆς ἐξαχθησομένης καυσίμου ὕλης παρασκευῆ 20.000 στατήρων ἀσβέστου. Πρῶτη προσφορὰ δι' ἕκαστον στατήρα ὀρίζονται δραχ. δύο (2). Ὁ καθαρισμὸς τοῦ δάσους γενήσεται συμφώνως τῇ ὑποδειξίᾳ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς, ἧτοι δι' ἀποφρυγανώσεως ἢ ἀποθαμνώσεως καὶ δι' ἀποκλαδώσεως μέχρι ὕψους 1 καὶ ἡμίσεως μέτρου τῶν νεαρῶν πεύκων. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται τὴν 27ην Ἀπριλίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 1)2—12 ἐν τῇ πλατείᾳ Τριανδρίας ἐνώπιον τῆς κατὰ νόμον ἐπιτροπῆς. Ὅμοιος κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὥραν, καὶ τόπον ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ τετραετὴς μίσθωσις ἀπὸ 15ης Μαρτίου ἔ. ἔ. τῶν βοσκοτόπων Σταυρὶ καὶ Ἀγρέλλια ὀριζομένης πρώτης προσφορᾶς δραχ. 10.000 (δέκα χιλιάδας) ἑτησίως. Οἱ τελευταῖοι πλειοδόται ὑποχρεοῦνται νὰ προσαγάγουν ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν.

Ἔντοις «Φοῖνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44 Ἀθῆναι

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου	ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ † ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ † ΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΞΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3 ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. 100 ΝΑΩΝ ΧΩΡΙΩΝ 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 30
--	--	--

Ἐκδόθη ἡ Συνδιάξεσις: Μοσχονησίω 12α. Διεύθ. Διαχειρίσεως καὶ Διακτεταίσεως: Μέγ. Ἀρχιεπ. ὀδ. Φιλοθέης 21

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΕΤΟΥΣ 1929

Α. - ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Έσοδα			Έξοδα
Υπόλοιπον Ταμείου Έτους 1928	154.693,95	1) Είς άπόρους σπουδαστάς	19.741,--
1) Έξ εισφορών Μακ. Αρχ)που.	20.450,--	2) > > > Κληρικών	17.448,--
2) > > Τραπεζών και ιδιωτών.	43.250,--	3) > > > άσθενείς	3.565,--
3) Έκ κληροδοτημάτων	23.500,--	4) Δι' άγοράν ύποδημ. τών παιδών κρατουμένων γυναικών	2.700,--
4) > Τόκων	754,--	5) Είς Άστυα, Φιλανθρ. ιδρύματα κ λ. π.	31.400,--
5) > Δίσκων δι' άποφυλάκισιν Κρατουμ.	34.466,25	6) Ένισχύσεις εις Έν. Φιλ. Ταμεία	17.335,40
6) > Ποσοστού 35 ο)ο ήμέρας		7) Δι' άποφυλάκισεις κρατουμένων	9.750,--
7) > > > 5 ο)ο Έν Φ. Τ.	49.878,75	8) Δι' τέλη άδειών γάμου, άπόρων	1.560,--
8) > πωλήσεως διπλοτύπων	1.145,--	9) Ένδυμασίας πυροπαθών, περιστερίου	7.114,50
9) > προϋπολογ. Ναών και Μονών	4.950,--	10) Γενικά έξοδα, μισθοί, έκτυπωτικά	17.778,--
10) > Διαφόρων άλλων εισπράξεων	11.625,40	11) Βοηθήματα Πάσχα και Χριστουγέννων	50.065,--
	343.928,50	12) Είς άπόρους γενικώς	149.056,--
			327.515,90
	498.622,45	Υπόλ. Ταμείου 31 Δεκεμβρίου 1929	171.106,55
			498.622,45

Α Ν Α Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Σ Ι Σ

Υπολ. Ταμείου έτους 1928	Αρ. 154.693,95	Έξοδα έτους 1929	327.515,90
Έσοδα έτους 1929	» 343.928,50	Υπολ. Ταμείου 31 12 1929	171.106,55
	498.622,45		498.622,45

Β. - ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ (άπό 1 Ιανουαρίου έως 31 Δ)βρίου 1929)

Φιλόπτωχα Ταμεία Άθηνών	Εισπράξεις	Πληρωμαί	Φιλόπτωχα Ταμεία Άθηνών	Εισπράξεις	Πληρωμαί
1) Μητροπόλεως	119.142,50	108.323,10	45) Στ. Σωτήρος	790.108,65	738.161,15
2) Άγ. Άθανασίου Θησειού	8.219,--	8.680,--	46) > > > Καλλιθέας	17.891,85	18.009,75
3) > > > Αικατερίνης Πλάκας	7.306,--	7.432,--	47) > > > Συγγρού	16.326,45	16.301,--
4) > > > Πετραλώνων	6.111,75	5.592,25	48) > > > Πλάκας	16.900,45	16.682,35
5) > > > Άλεξάνδρου Π. Φ.	12.253,50	9.921,30	49) > > > Κηφισσίας	5.637,--	5.980,--
6) > > > Αναργύρων ψυρρή	9.791,--	11.055,--	50) Άγ. Νικολάου Πενυκαίων	42.676,--	32.245,40
7) > > > Αποστόλων	9.377,25	8.586,20	51) > > > Κ. Πατησίων	7.657,10	9.055,50
8) > > > Τζιτζιφιτών	3.192,45	3.453,65	52) > > > Αμαρουσίου	11.149,--	11.532,--
9) > > > Ασωμάτων Θησειού	16.085,--	16.084,--	53) > > > Φιλοπάππου	7.190,--	7.217,--
10) Γεν. Χριστού Χριστοκοπίδου	7.168,--	8.274,--	54) > > > Ραγκαβά	10.869,95	12.099,65
11) Άγ. Αντωνίου Πατησίων	8.116,--	7.961,--	55) > > > Παντελεήμονος Άχαρών	54.491,--	47.125,--
12) > > > Αρτεμίου Γούβας	9.224,25	9.333,65	56) > > > Ίλισσού	16.657,60	11.382,00
13) Γεν. Θεοτόκου Κηφισσίας	8.573,50	8.635,65	57) > > > Παύλου	45.830,--	44.960,--
14) Άγ. Γεωργίου Β' Νεκροτ.	14.011,50	9.388,65	58) > > > Πολυκάργου	3.176,--	3.100,--
15) > > > Δουργούτη	20.114,--	18.538,--	59) > > > Σπυριδωνος	12.546,25	14.026,80
16) > > > Κυψέλης	44.385,65	34.275,30	60) > > > Στυλιανού	4.256,30	4.252,--
17) > > > Καρύτση	20.000,--	18.500,--	61) Ταξιαρχών-Πολυγώνου	28.094,--	29.190,--
18) Προφήτου Δανιήλ	39.927,10	23.950,50	62) > > > Π. Άγοράς	7.118,50	6.828,--
19) Άγ. Δημητρίου Μπραχαμίου	3.869,90	4.179,--	63) Άγ. Τριάδος Κεραμεικού	13.166,--	14.520,--
20) > > > Άμπελοκήπων	6.168,20	6.148,--	64) > > > Φιλίππου	13.291,80	11.904,--
21) > > > Ψυρρή	14.101,25	12.652,95	65) > > > Φωτεινής	10.568,--	8.905,--
22) > > > Κηφισσίας	3.966,--	3.966,--	66) > > > Καπνικαρέας	9.024,--	8.858,--
23) > > > Διονυσίου Άρεοπαγίτου	60.360,--	63.577,85	67) Άγ. Τρύφωνος	6.168,--	5.858,25
24) > > > Ειρήνης	15.732,--	15.121,--	68) Κ. Θεοτόκου Ν. Φιλαδελφ.	8.960,80	8.706,70
25) > > > Έλευθερίου	11.401,--	8.432,--	69) Άγ. Κων)νου Ήλιουπόλεως	1.274,10	1.058,70
26) > > > Ζώνης	31.844,80	25.078,--		1.161.048,85	1.087.959,10
27) Ζωοδόχου Πηγής	42.288,60	47.077,--			
28) Ηροφ. Ήλιου Παγκρατίου	26.357,50	24.791,20			
29) Τρ. Ήραρχών Πετραλώνων	17.516,--	14.516,--			
30) Άγ. Ίωάννου Βουλαγαμένης	6.763,--	6.540,--			
31) > > > Γαργαρέττας	24.616,75	24.245,85			
32) > > > Θεολόγου	918,--	918,--			
33) Κ. Θεοτόκου. Μοναστηρακ.	19.588,--	18.937,70			
34) > > > Χρυσοσπηλαιωτ.	30.441,--	30.975,--			
35) > > > Χρυσοκαστριωτ.	8.944,80	7.821,80			
36) > > > Κυνοσάργους	5.958,--	4.175,--			
37) > > > Αμαρουσίου	9.752,80	10.304,--			
38) Άγ. Θεοδώρων	16.804,70	17.554,40			
39) > > > Κωνσταν. Όμονοιás	19.351,--	20.057,05			
40) > > > Κολωνού	12.336,25	19.950,90			
41) > > > Εύαγγ. Λουκά	21.337,50	16.958,--			
42) > > > Μαρίνης	7.585,--	7.713,--			
43) > > > Όσίου Μελετίου	5.603,95	5.245,10			
44) Άγ. Μαρκέλλης	3.504,20	3.242,--			
Είς μεταφοράν	790.108,65	738.161,15			
Έν Άθήναις τῆ 31η Μαρτίου 1930					
Ό Πρόεδρος του Γεν. Φιλ. Ταμείου			Ό Ταμίας		
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ			ΑΛΕΞ. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ		
			Ό Λογιστής τῆς Άρχ)πῆς		
			ΤΑΚΗΣ ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ		